

ρογνωμόνως τροφήν καὶ κατοικίαν ὁ Ἀλῆς ὅμως καὶ οὕτως ἐφαίνετο ἀνεκτικός, ἐκπληρῶν πειθηνίως τὰς αἰτήσεις των.

Ἐτέρη παράδοξος καὶ γελοιώδης πρόληψις τοῦ σατράπου ἦν, ὅτι ἡ ζωὴ του συνεδέετο πρὸς τοὺς τοίχους τῶν κτιρίων, ἃ ἐκτίζε, καὶ ἐπομένως δὲν ἔπαυεν οἰκοδομῶν, νομίζων ὅτι τοιοῦτο-τρόπως παρέτεινε τὸν βίον αὐτοῦ. Τὴν δὲ πεποίθησιν ταύτην τῷ εἶχον ἐμπνεύσει δύο δερβίσακι, ἐξ ὧν ὁ μὲν τῷ προεῖπεν ὅτι θέλει ζῆσαι ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἔτη, ὁ δὲ ὅτι ἤθελεν ἀποθάνει ἅμα ἔπαυε κτίζων συνδυάζων λοιπὸν τὰς δύο ταύτας προφητείας κύριον μέλημα εἶχε τὴν οἰκοδομὴν φρουρίων, ἀποθηκῶν, ναυστάθμων καὶ ἄλλων παραπλησίων. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰς δαπάνας αὐτῶν ὑφίσταντο οἱ δούμοιροι ὑπῆκοοι του, ἀγγαρευόμενοι, συνεισφέροντες χρηματικῶς καὶ πλείεστα ἄλλα πάσχοντες. Καὶ ὅμως αἱ οἰκοδομαὶ δὲν ἔγχεσαν νὰ ἀποτρέψωσι τὸ πεπρωμένον αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ τὸν ἀπαλλάξωσι τοῦ δεινοῦ τέλους ὃ ὑπέστη.

E. Σ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀξία τῶν προϊόντων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σόλωνος μέχρι τῆς τοῦ Δημοσθένους ἡ ἀξία τῶν ἐν Ἀθήναις προϊόντων ἡύξησε πενταπλασίως. Περί τὰ μέσα τῆς Δ' ἐκατονταετηρίδος ἀπὸ Χ. Γ. εἰς μέδιμνος σίτου ἐτιμάτο ἀντὶ 5 δραχμῶν ὁ θοῦς 80 δρ. ὁ κριός 16. τὸ πρόβατον 10. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς αὐτῆς ἐκατονταετηρίδος τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ἐργατῶν ἐτιμάτο ἀντὶ 3 ὀβολῶν εἰς ἵππος 1200 δρ. εἰς μανδύας 20 δρ. ζευγὸς πεδύλων 8. δραχ. ὁ χοῖρος 3. δρ. Ἐπὶ Σόλωνος ὁ βοῦς ἐτιμάτο ἀντὶ 5 δρ. Ὁ Λυσία· περὶ τὸ 440 ἔτος ἐνήγαγεν εἰς δίκην ἐπίτροπον τινὰ ὀρφανῶν διότι ὑπελόγισεν ἐν πρόβατον ἀντὶ 16 δρ. καὶ θεωρεῖ ὡς ὑπερόγκον τὴν τιμὴν 4 ὀβολῶν τὴν ἡμέραν πρὸς διατήρησιν δύο παιδῶν καὶ μιᾶς παιδίσκης. Οἰκία τις ἐξετιμήθη ἀντὶ 500 δρ. Φλος τις τοῦ Σωκράτους παραπονούμενος περὶ τῆς ὑπερόγκου τιμῆς τῶν ἐν Ἀθήναις πωλουμένων πραγμάτων λέγει ὅτι ὁ οἶνος τῆς Χίου ἐτιμάτο ἀντὶ μιᾶς μνᾶς τὸ μέτρον, ἡ πορφύρα 3. καὶ ἀντὶ 5 δραχ. μικρὸν τί μέτρον μίλιτος.

Ὁ Bureau de la Malle εἰς τινα διατριβὴν του καταχωρισθεῖσαν ἐν ταῖς Διατριβαῖς τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου, πραγματευόμενος περὶ - τῆς σχέ-

σεως τοῦ σίτου πρὸς τὸ χρηματικόν, ἀποδείκνυσιν ὅτι ἐν Ἀθήναις ἀπὸ Περικλέους μέχρις Ἀλεξάνδρου, ὁ μέδιμνος σίτου ἐτιμάτο ἀντὶ 5 δρ. καὶ ὅτι ἡ σχέσις τοῦ σίτου πρὸς τὸ χρηματικόν ἦτο = 1,822: 1. ἐνῷ κατὰ τὰ τέλη τῆς Πολιτείας τῶν Ῥωμαίων ἦτον = 2,268: 1.

Μισθοὶ τῶν ναυτῶν. — Ἐπὶ Λυσάνδρου (406) ἐλάβανον οἱ στρατιῶται 90 ὀβολούς ἑκάστος κατὰ μῆνα, δηλαδὴ ἡμίσειαν δραχμὴν καθ' ἡμέραν καὶ ἐδαπανῶντο 108 μναὶ πρὸς συντήρησιν ἐνὸς πλοίου· ὅθεν ἐζάγομεν ὅτι ἑκάστον πλοῖον ἐμπειρεῖχε 240 ἄνδρας· ἐπομένως ὁ ἐξ 90 πλοίων συγκείμενος τότε στόλος ἔφερεν 22,600 ἄνδρας.

Μισθοδοσία παρ' ἀρχαίοις. — Τὸ ἡμερομίσθιον τῶν γεωργῶν καὶ ἐργατῶν ἐν Ἀθήναις τὸ πάλαι ἐτιμάτο μόνον ἀντὶ 4 ὀβολῶν, ἕνεκα τοῦ πλήθους τῶν ἀνδραποδῶν καὶ μετοίκων ἐξ Ἀθηνῶν μέχρις Αἰγίνης ἐπλήρωναν $\frac{60}{100}$ διὰ ναῦλον καὶ $\frac{80}{100}$ ἐπλήρωναν διὰ ἐν λουτρόν. Οἱ καλλιτέχναι, μουσικοὶ καὶ ὑποκριταὶ ἐπλήρωνοντο ἁδρός.

Ἀξία διαφόρων ἄλλων πραγμάτων. — Τὸ πλεῖθρον γῆς ἐτιμάτο ἀντὶ 565 δραχμῶν. Τὰ οἰκήματα ἀντὶ 3 μέχρις 120 μνῶν. Ὁ ἀνδραποδὸν 1|1 μέχρι 10 μνῶν. Ὁ ἵππος 280 δραχ. καὶ παρὰ τοῦ Ἰσάκου ὑπολογίζονται ἀντὶ 80 μνῶν ἦτοι 2, 748 φράγκων, 100 πρόβατα, εἰς ἵππος καὶ τινα ἐπιπλά· ἐν Σικελίᾳ ὁ μέδιμνος σίτου ἐτιμάτο $\frac{64}{100}$ ἐνῷ ἐν Ἀττικῇ ἐπὶ Σόλωνος ἐτιμάτο ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς. Ὁ Ἀριστοφάνης τὸν ὑπολογίζει ἀντὶ 3. δρ. καὶ ὁ Δημοσθένης ἀντὶ 5 ἢ 6. Ὁ οἶνος ἐτιμάτο ἀντὶ 4, καὶ τὸ ἔλαιον ἀντὶ 35.

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. — Ἡ ἀναλογία τοῦ ἀργύρου ὡς πρὸς τὸν χρυσὸν παρ' ἀρχαίους ὑπολογίζεται ὡς ἑγγίστα = 1:10. ἀλλὰ χρυσᾶ νομίσματα δὲν εἶχον ἢ ὀλίγα καὶ δὲν σφίζονται ἢ στατήρες ἀξίας 18. [53 φράγκων (*) ἐνῷ ἐκ τῶν ἀργυρῶν ἀρχαίων νομισμάτων ὑπάρχει ἱκανὴ ποσότης εἰσέτι. (ἀκολουθεῖ)

(*) Λέλουσι ὅτι ἐσχάτως εὐρέθη ἱκανὴ ποσότης χρυσῶν νομισμάτων. Ἀγνοῶ κατὰ πόσον ἔχει ἀληθείας ἡ εἰδησις αὕτη.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐὰν κεφαλῇς στερῆσαι ὦ! βεβαίως δὲν με ἔχεις.

Ἄν το δεύτερον μ' ἐκβάλῃς,

Κί' ἀν' αὐτοῦ ἐν ἄλλο βάλλῃς,

Εἰς τοῦ Νέστορος τοὺς χρόνους, φίλτατέ μου ἀνατρέχεις,
Καὶ με βόμβας καὶ με σφαῖρας τὴν ἀκτὴν μου περιβέχεις.

Αὕτως τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ συλλογίῳ κινίγητος.

ΣΤΕΑΡ — ΕΑΡ.